ponderauit Jo.an.⁊ doc.ſequentes.videtꝛ ergo ꝙ
reſpectu ſpũaliũ nihil hic innouetꝛ. Ex quo ego in-
fero ꝙ capitulũ ſuccedat loco abbatis in ſpũali iu-
riſditiõe exercẽda ſicut ſuccedit capitulũ eccleſie ca
thedralis ipi epõ.vt in.c.is qui.⁊ in.c.cuꝫ olim.de
maio.⁊ obe.⁊ vide qđ no.in.d.c.ne in agro ¶ Sꝫ
quero ꝑ quẽ deputabitꝛ iſte adminiſtratoꝛ. Hoſtie.
dicit ꝙ ꝑ epm.⁊ ita videtꝛ ſentire Archi.in.d.c.ij.ꝓ
hoc ego adduco iſtũ tex.in.§.hec eadẽ.vbi i exem
ptis videtꝛ ꝙ ipi viſitatoꝛes p̄ſidẽtes deputabũt ad
miniſtratoꝛẽ idoneũ abbate ſuſpẽſo.quaſi in prece
dentib⁹ vbi tractatꝛ de abbatib⁹ nõ exemptis admi
niſtratoꝛ detur ꝑ epm.nõ ergo capitulũ ipius mo-
naſterij habebit hũc deputare.ħ intelligo in depo-
ſito vel ſuſpenſo abbate.vt.s.dixi. ¶ Quero in.§.
p̄cipimus.nũquid indiſtincte clerici ſeculares pro-
hibentꝛ beneficiari in monaſterijs. Hoſt.videtꝛ indi
ſtincte ſentire ꝙ nõ.ſed tũc ſolũ habet locuꝫ iſta lr̃a
ſm eũ qñ recipiuntꝛ vt fratres vt ſic ſint de cõgrega
tione monachoꝝ habẽtes vocẽ in capitulo ⁊ locuꝫ
in choro.nam hec mixtura hominũ diſparis ꝓfeſſi
onis eſt a iure prohibita.c.noua.xvj.q.vij.⁊ i de.
j.de elec. Secus dicit ſi preſbri ſeculares p̄bendātꝛ
ab abbate in monaſterio vt ibidẽ deſeruiāt nõ exi-
ſtendo de cõgregatiõne eoꝝ.ſicut in ſiſi laicus non
põt p̄bendari in eccleſia vt ſit canonicus.vt in.c.ij
de inſti.tñ põt p̄bendari vt habeat prebẽdā tanꝙ
quoddā ſtipendiũ.vt no.gl.in.c.cum.M.de ꝯſti.
⁊ ſic cũ eo videtꝛ tranſire Jo.an. Sed certe hoc vide
tur cõtra tex.iſtũ vbi indiſtincte ꝓhibentꝛ clerici ſe-
culares beneficiari in monaſterijs.vñ reſpectu re-
cipiendoꝝ hec lr̃a ꝓhibꝫ indiſtincte ſed reſpectu re
ceptoꝝ ante hanc cõſtitutionẽ ꝓhibet vt nõ habe-
ant vocẽ in capitulo.nam ſi voluiſſet idẽ ſentire in
recipiendis ꝓhibuiſſet cũ illa limitatiõe quā fecit i
receptis.vnde puto ꝙ clerici ſeculares nõ poſſunt i
titulari in monaſterijs.⁊ ſic nõ poterit deputari al-
tari in monaſterio vt inſtituatꝛ in eo clericus ſecula
ris.qđ bñ no. Fateoꝛ tñ ꝙ poterit eis deputari ali-
qđ ſtipendiũ nõ in titulũ ꝓ ſeruiẽdo i monaſterio
⁊ ſi qua iura reperiuntꝛ in cõtrarium.vt.xvj.q.j.iu
ſta.ꝓcedũt ſm antiqua tpa qñ monachi nõ erāt cle
rici.vñ puto ꝙ in monaſterijs pñt ꝑpetuo intitula-
ri nõ tñ vt ſint de cõſoꝛtio.⁊ ſic intelligo.c.dilecta.d
exceſ.prela. ¶ In glo.in.§.ꝑſonaꝝ ibi nec aliquis
cenſetꝛ ammodo nobilis vel potens ¶ No.ſingula
riter hanc glo.ꝙ in religioſis debet ſeruari equali-
tas reſpectu penaꝝ idẽ reſpectu bonoꝝ monaſterij
vt dixi in.c.recolentes.s.eo.nec ob.c.cũ ad mona-
ſteriũ.qđ gl.allegat ꝓ cõtrario.ꝓcedit eni in delica
tis ⁊ male cõplexionatis.q꜡ aliter ꝓuidetꝛ iſtis ꝙ̃ be
ne ſe habentib⁹.nec iſta mutantꝛ ꝑ ingreſſũ religio-
nis.ſecus in potẽtia vel nobilitate. ¶ In glo.in.§.
iudicioꝝ.ibi nõ ẽ amplius querendum de talibus.
vult ꝙ glo.ꝙ epũs teneatꝛ ſtare ꝓceſſui iſtoꝝ viſitato
rũ.⁊ ſm illũ punire iſtos p̄latos.qđ nõ placet com-
munitꝛ doc.hic.cum iſti viſitatoꝛes tāꝙ vt plurimũ
iuris ignari ⁊ idiote.vt i.c.ex multa.s.de voto.po
tuiſſent i multi ẽ excedere fines.vnde proceſſus ex
hibendus ſuperioꝛi.ar.in.l.ea quidem.C.d accu.

⁊ ſuperioꝛ debet dare copiam iſti inquiſito ⁊ audi
re ſi qua vult obijcere qđ bene notabis ¶ Sed ꝓ h̃
ego adduco tex.in.l.diuus.ff.de cuſto.⁊ exhi.re.
⁊ ibi Bar.ꝑ illum tex.quaſi in iſtis terminis h̃ con
cludit. Et faciunt hec ad queſtionẽ cum iudex eccle
ſiaſticus tradit clericũ vel laicũ iudici ſeculari ꝑ euꝫ
puniendũ.nunꝗd iudex ſecularis teneatꝛ ſtare pro
ceſſui iudicis eccleſiaſtici.⁊ dicendum per p̄dicta ꝙ
nõ.qđ etiā voluit Inno.in.c.j.de offi.oꝛdi.⁊ Bar.
in.d.l.diuus. Sed in vno errauit ibi Bar.q꜡ dicit
hoc etiā ꝓcedere in crimine hereſis vt iudex ſecula
ris nõ teneatꝛ ſtare proceſſui inquiſitoꝛis.ſed d no
uo poſſet inquirere. Nā hoc ẽ cõtra tex.in.c.vt inꝗ
ſitionis.§.ꝓhibem⁹.d here.li.vj.vbi dicitꝛ ꝙ crimẽ
hereſis eſt adeo mere eccliaſticuꝫ vt iudex ſeculari
nullo modo poſſit de eo cognoſcere.ſed ſola nuda
executio ad eum pertinet qđ bene nota.

¶ De religioſis domibus. Rubrica.

¶ Supra viſum ẽ de ſtatu religioſoꝝ ⁊ quib⁹ ſubij
ciātur.nunc de eoꝝ domib⁹ ⁊ eccliis ⁊ quib⁹ ſunt
ſubiecte eſt videndũ.ideo.⁊c.de materia habetur
xj.q.j.ꝑ totum.xvj.q.vij.oẽs baſilice.cũ ſequenti.
xviij.q.ij.quidam.cum ſequenti.

NUnc autem. Si dubi-
tatur i cu-
ius dioceſi ſit baſilica ꝯſecranda il-
le epũs cõſecrabit qui prius i illo lo-
co epiſcopalia exercebat.h.d.con-
tinet vnũ cõſtructum in quo appro
bat vnũ modũ cognoſcendi ad quẽ epm pertinet
ꝯſecratio eccleſie.⁊ aliũ modũ improbat ibi.nõ enĩ
¶ Nota primo ꝙ alio nõ apparente ius baptizādi
ꝑtinet ad eccliam cathedralẽ. ¶ Secũdo nota ar.ꝙ
epũs quolibet anno debet tenere chriſma vt ſic chri-
mentꝛ ſeu cõfirmentꝛ omnes volẽtes recipere h̃ ſa-
cramentũ.⁊ ẽ hoc oꝛdinis epãlis.vt in.c.quanto.
de cõſue. ¶ Tertio no.iuncta glo.j.ꝙ anteꝙ ecclia
cõſecretꝛ appellatꝛ baſilica.ſed poſt cõſecrationẽ ap-
pellatꝛ ecclia.⁊ ecclia ẽ nomẽ grecũ.⁊ latine idem eſt
qđ ꝯuocatio.q꜡ hoĩes ibi vocantꝛ ad dina audiẽda
baſilica vero dicitꝛ quaſi habitatio regũ ⁊ impatoꝝ
a Baſilio principe.ſepe tñ iura vtuntꝛ ꝓmiſcue his
vocabulis.⁊ vide qđ lati⁹ dixi.j.de cõſe.eccľ.vel al-
ta.ſup rubꝛica. ¶ Itẽ nota ⁊ tene menti ꝙ alio nõ
apparente is qui poſſidet p̄ſumitꝛ dñs.ita arguit de
directo iſta lr̃a de quo in.c.cũ ad ſedẽ.de reſti.ſpo.
¶ Item nota ꝙ ad validitatẽ iurium etiā ſacramẽ-
taliũ ſufficit poſſeſſio cõferentis.qđ intellige quan
do alꝰs cõferens habebat ptãtem cõferendi.alꝰs ſec⁹
ꝑ.c.quãto.s.de cõſue.facit qđ no.Jo.an.i.c.auari
cie.de elec.li.vj.⁊ ar.c.vno.de voto.lib.vj. ¶ Ex ꝙ
infero ꝙ licet certus locus nõ ſit de proprietate epi
ſcopi.ex quo tamẽ epiſcopus bona fide ẽ poſſeſſoꝛ.
tenent ſacramẽta ab eo collata quo ad omnẽ effe-
ctum ⁊ ſic ampliari poſſunt ea que habentꝛ in.c.ꝗ-
relam.de elec.⁊ in.c.conſultationib⁹.de iurepa.
¶ Ultimo tene menti dictum ſatis notandum ꝙ ꝑ
exercitium vnius iuris ſeu articuli cõpꝛehenſi ſub

vniuerſo infert ad poſſeſſionē iuris vniuerſalis.
nam vt vides hic ꝓbando exercitium iſtoꝝ duorū
iuriū vel ſacramentorū infert ad poſſeſſionē omni-
um iuriū ep̄alium. ⁊ ex hoc videtur inferendum ꝙ
poſſeſſio vnius articuli extendit̃ ad poſſeſſionē vni
uerſalem totius iuriſdictionis. qḋ videt̃ cōtra. c. au
ditis. ⁊. c. cū olim. de preſcrip. vbi patet ꝙ exercēs
certa iura ep̄alia ſolum preſcribit in illis que exer-
cuit. Ad idē glo. ⁊ Bar. in. l. j. §. ſiquis. ff. de iti. ac-
tuq́ȝ priua. vbi dicit ꝙ ꝑtendens habere iuriſdictio-
nē in loco tantū obtinet quantū ꝓbat ſe exercuiſſe
⁊ nō amplꝰ. ideo infert ꝙ ſi inferior a principe dicit
ſe habere p̄tātem exigendi vectigalia ex preſcripti-
one ſolū obtinet in illis rebus in quibꝰ ꝓbat ſe exe
giſſe. ⁊ optime facit. c. cū cōtingat. ṡ. de deci. Cuius
cōtrarium hic innuit. ¶ Sol. ex dictis Inn. poteſt
colligi notabilis limitatio ad oīa predicta. dicit eni
hunc tex. ꝓcedere qn̄ iſte locus de quo erat cōtētio
erat in dioceſi iſtius ep̄i. vel ſaltem non cōſtabat ꝙ
erat in dioceſi alterius quaſi notabiliter ſentiat ꝙ
vbi ius cōe nō fundat intentionē alterius p exerci-
tium certi articuli probat̃ poſſeſſio vniuerſalis iu-
riſdictionis. ſecus aūt vbi locus pertinet ad alium.
q2 tunc poſſeſſio nō extendit̃ ad articulos non poſ
ſeſſos vt in cōtrarijs. hoc tn̄ vltimum limita vt no.
Inn. in. c. cū dilectus. de capel. mona. Et hec faci-
unt ad q̄ōnem quotidianā. Quidā laicus longiſſi-
mo tp̄e fuit in poſſeſſione p̄ſītandi rectorē in certa
eccleſia tanq̄ȝ patronus nō pōt ꝓbare verū patro-
natum. nunqd p exercitiū ipius iuris cōpetēs pa
trono ꝓbetur quaſi poſſeſſio totius iuriſpatrona-
tus vt ſic ex preſcriptione iſtius actus intelligatur
p̄ſcriptum totū iuſpatronatus. Archi. in. c. j. de iu
repatro. li. vj. tenet ꝙ nō. vnde dicit difficilimū eē
ꝓbare patronatū antiquū. q2 per illius actꝰ p̄ſītan
di exercitiū ſolum ꝓbat̃ poſſeſſio iuris p̄ſentandi.
¶ Sed cōtrariū ⁊ rectius ſentit Io. an. in regula
qḋ alicui. de re. iu. li. vj. in mercu. ex quo nō cōſtat
ꝙ iuſpatronatus ꝑtinet ad aliū p̄ſumendū eſt qḋ ꝑ
tinet ad iſtū qui exercuit vnū ius cōpetēs patrono
tn̄. vt in iſto tex. ſingulariter ꝓbari videt̃ qḋ bene
notabis. Itē faciūt p̄dicta ad aliā queſtionē. pone
ꝙ ep̄us exercuit vnū ius epiſcopale dūtaxat in ali-
quo hoſpitali nō cōſtat ꝙ hoſpitale ſit religioſū nū
quid per exercitiū illius iuris poſſit ep̄s ibidē exer
cere omnia iura epiſcopalia. ⁊ prima fronte videt̃
dicendū ꝙ ſic. ar. huiꝰ tex. Sed cōtrariū conſuluit
Frede. cōſil. cccv. q2 de poſſeſſione vnius articuli
nō ē inferendū ad alios articulos. vt in. d. c. cū con
tingat cū ſimilibus. Nō obſtat iſte tex. q2 locus iſte
neceſſario debebat eē ſubiectꝰ alicui ep̄o. ideo pre-
ſumptio ē p eo qui exercuit ibi aliqua iura. ſ; nō ſic
ē in hoſpitali. q2 hoſpitale nō religioſū nō tenetur
ep̄o ad iura ep̄alia. c. ad hec. j. eo. iō ſumꝰ extra ter-
minos huius. c. ⁊ ſic dicamus tantū fuiſſe p̄ſcriptū
quantū probat̃ fuiſſe poſſeſſū. ⁊ facit hoc ad mltas
queſtiones. Et no. ꝙ vbi hoſpitale nō apparet reli-
gioſum nō ſufficit ep̄o ad probandam ſubiectionē
probare exercitiū alteriꝰ iuris ep̄alis. ¶ In glo. in
v̓. locis. ibi. hec duo ſacramēta. videt̃ glo. exigere
ad verificationē lr̃e ad exercitiū iſtoꝝ duorū ſacra-
mentorū. Idem ſentit gl. ij. ſed tu tene qḋ ſupra di
xi poſt Inno. vt ſufficiat exercitium vnius iuris ex
quo nō cōſtat de iure alterius. quid autē ſi nemo
ep̄orum ibi exercuit iuriſdictionē aliquā. dicit Ho-
ſti. ꝙ ſi ep̄i cōtendentes ſūt ſb̄ eodē archiepiſcopo
ipſe hoc diffiniet. vt in. c. ſane. de fo. compe. ⁊ indu
bie poterit cōferre cui voluerit vel ſibi retinere. ar.
c. quoniā de deci. ⁊ nota bn̄ iſtud dictū. ⁊ poteſt eē
rō q2 ꝑ archiepiſcopo cōſtat cū ſit in prouincia ſua
ſed de iure ep̄orum ignorat̃. ¶ Nota etiā ꝙ ſup lo-
cis ꝓuincie nō cōſtitutis infra certam dioceſim ar-
chiep̄s fundat intentionem ſuam. qḋ eſt bene no-
tandum. q2 iure hoc clare nō probat̃. Si autē ep̄i
ſunt diuerſarū ꝓuinciarum tunc dicit Hoſti. ꝙ vel
ſorte dirimet̃ queſtio. ar. l. ſed cum ambo. ff. de iu-
di. ⁊. xxvj. q. ij. c. ſors. vel recurret̃ ad papā. ſ; ego
nō video rōnem huius mēbri. nā ſi ſolus eſt in pro
uincia archiepiſcopi. ⁊ nō cōſtat ꝙ infra certā dioce
ſim alicuius ep̄i nō debet eē locus ſorti in p̄iudiciū
archiepiſcopi vel primū mēbrū ipius ē falſum.

C Etiā monaſteriū. Nihil iu-
ris depe-
rit ep̄o in cuius dioceſi ſita eſt eccl̃ia quam
papa vnit eccleſie alterius dioceſis. ⁊ ē caſus quoti
dianus ⁊ notabilis. primo ponit vnionē ⁊ eius cāȝ
ſcd̄o ibi ip̄m aūt vnā determinationē cuius ſubdit
generalē determinationem. ibi. nam. ¶ Nota pri-
mo vnā legitimā cām vniendi vnū monaſteriū alte
ri ſcȝ cū eſt deſolatū ſeu deſtitutū. forte eni perdide
rat temporalia vel deſtitutū a religioſis. ⁊ hāc vni
onē ex cauſa poſſet facere ep̄s loci. vt in. c. ſicut vni
re. j. de exceſ. p̄la. ¶ Secūdo no. ꝙ appellatione re-
rū nō veniūt actiones donans ergo res ſuas non
videt̃ donaſſe actiōes ſibi cōpetentes. de quo vide
qḋ legi. ⁊ no. in. l. mouentiū. ff. de v̓bo. ſig. ⁊. l. bo
norū. co. ti. ⁊ qḋ dixi in. c. nulli. ṡ. de re. eccl̃. nō ali.
¶ Tertio no. ar. ꝑ ⁊ cōtra ꝙ vnita eccleſia vident̃
vnita omnia iura cōpetētia ipi eccleſie. ⁊ hoc proce
dit etiā ſi nō exprimat̃ ſicut in patrefamil̃. trāſeunte
in p̄tātem alterius p arrogationē. nam trāſeūt oīa
iura que adherebāt p̄ſone ſue tanq̄ȝ acceſſoria. l. ſi
adoptauero. ff. de p̄cca. facit qḋ legi. ⁊ not. xix. q.
vlti. ſi qua mulier. ¶ Item nota ꝙ ep̄s fundat intē
tionē ſuam de iure cōi ſup omnibus eccleſijs ⁊ pijs
locis etiā religioſis ſitis in dioceſi ſua etiam ſi ille ec
cleſie ſint vnite eccleſijs alterius dioceſis. ¶ Et facit
iſte tex. ad queſtionē quā ponit Bar. in. l. ſi conue
nerit. ff. de pigno. acti. ſi aliquod caſtrū vel comita
tus accedat alicui regno vtrū debeat regi ſ̓m ſtatu
ta ꝓpria ipſius caſtri vel comitatꝰ aut ſ̓m ſtatuta re
gni. Itē facit ad aliā queſtionē quotidianā ſi ep̄us
ex cauſa imponit aliquā collectā eccleſijs nūquid
iſta eccleſia tantū collectabitur in dioceſi vbi ē ſita.
vel in dioceſi eccleſie cui eſt vnita. de qua vide per
Archidi. ⁊ Io. an. in. c. j. de immu. eccl̃. li. vj. ¶ Vl
timo nota ꝙ princeps in dubio nō videtur velle p̄-
iudicare iuribꝰ ſingulorum. facit. c. ſuper eo. ḋ off.
dele. ⁊. l. ij. §. ſi quis a principe. ff. ne quid in lo. pu-
bli. Quid aūt ſi imineat alienatio rei eccleſie vnite

quis epoꝛum habebit interponere auctoꝛitatez. vi-
de Inn. in. c. paſtoꝛalis. de priuil. ⁊ Archi. in. c. i vē
ditionib⁹. xvij. q. iiij. ⁊ p Bar. in. l. cunctos ꝑplos.
C. de ſum. tri. Itē vtꝝ patronus eccleſie ꝓncipalis
efficiat patronus vnite. vide p ſpe. in ti. de iurepa.
in fi. ¶ Ultimo hic queritur vtrū in iſto monaſterio
vnito erit amplius abbas. doct. videntur velle ꝙ ſic.
dicūt eni ꝙ ex quo vnit monaſterium vt monaſte-
rium dz cōſeruari in ſtatu ſuo. ⁊ ſic debet hr̄e ꝯgre-
gationē monachoꝛū ⁊ abbatem ſolitū. qꝛ nō alterā
tur iura eccleſie p vnionē. argu. hic. ſecus dicunt ſi
monaſteriū vniretur vt capella. qꝛ tunc ex quo mu
tat naturam ſuam aſſumit iura capelle. ⁊ ſic debet
cōſeruari vt capella qđ no. ⁊ idem videtur quādo pa
pa concedit vnam eccliam loco religioſo ad vſus p
pꝛios. debet enim eā cōſeruare in ſtatu ſuo. ⁊ reddi
tus ſupexcreſcentes dūtaxat recipere. de quo per
Inno. in. d. c. paſtoꝛalis. de priuile. ⁊ in. c. in latera-
nenſ. de ꝓben. Hec dicta vera intelligo qn̄ faculta-
tes eccl̄ie vnite ſuppetūt ad ꝯſeruandū eam in pꝛio
ri ſtatu. Nam ſi eccleſia ē depaupata ita ꝙ non pōt
tenere collegium monachoꝛū vel ſolitum ſtatū. tūc
ſufficit ꝙ eccleſia cui facta eſt vnio faciat illi deſerui
re p clericū ſecularē. arg. optimū in cle. ne in agro.
§. ad hec. de ſta. reg. facit. c. inter quattuoꝛ. j. e.

De xenodochijs.

Breue ē. vel p alia verba pōt ſic ſūmari. Epo ſubſūt oīa loca
pia ⁊ ad eius ſollicitudinē debēt oꝛdinari ad vſum
deſtinatū. ¶ Nota primo ꝙ hoſpitale qn̄qꝫ appella
tur xenodochiū. ⁊ de varijs vocabulis hoſpitaliū.
vide tex. xxiij. q. viij. ſancitū. ⁊ i. l. omnia. C. de epi.
⁊ cle. Secūdo nota arg. opti. ꝙ ad epm ptinet alio
nō apparente ponere rectoꝛē in his hoſpitalib⁹. ⁊ ſi
hoſpitale haberet patronū. facit hec lr̄a in argu. op
timū. ꝙ ad epm ptinet cōfirmatio vt innuit lr̄a ibi.
oꝛdinent qđ latius dixi in quadā diſputatiōe que
incipit ſemproni⁹. ¶ Tertio nota ibi ad eaſdē vtili
tates. ⁊c. ꝙ hec hoſpitalia pertinēt ad epm nō vt di
ſponat de redditib⁹ ad libitū ſed vt oꝛdinet ad vſū
deſtinatū. vnde nō poteſt epſ peruertere vſum de
ſtinatū rei religioſe. ar. in cle. qꝛ cōtingit. de reli. do
mi. nunquid autē iſte tex. vendicet ſibi locū indiffe
renter in omnib⁹ hoſpitalib⁹. credo ꝙ nō. ſed i his
que ſunt edificata auctoꝛitate epoꝛū tanqꝫ religioſa
vt in. c. pxi. Sed ſi nō ſūt religioſa. puta qꝛ edifica-
ta ſine auctoꝛitate epi nō habet epſ de his ſe impe-
dire ſed patronus hoſpitalis ad libitū diſponit. vt
in. c. inter dilectos. ⁊ ibi p Inno. de dona. qđ puto
verū niſi patron⁹ eēt moꝛtu⁹ qꝛ tūc ad curam epi p
tinet vt volūtas pia defuncti mandetur executioni.
vt videtur tex. in auc. de ec. ti. §. ſi quis aūt p redēpti
one cum ſe. vnde licet talis locus nō teneatur epo
in epalibus reſpondere. tamē epſ debet habere cu
ram ipius ex quo locus eſt pius. ⁊ facit qđ dicā i. c.
pxi. Utrum autē religioſi ⁊ laici vel clerici ſecula
res poſſunt eē rectoꝛes hoſpitaliū. vide glo. ⁊ ibi p
doct. in. d. cle. qꝛ cōtingit. ⁊ ꝯcluſio ē ꝙ religioſi nō
poſſūt deputari niſi habeant eccliam curatā. vel ni
ſi hoſpitale eēt ſubiectū monaſterio. ⁊ monach⁹ de
putaretur per abbatē tanqꝫ obedientiarius. ⁊ hoc vl-
timū ſenſit Frede. cōſilio. clv. clerici vero ſeculares
poſſūt eē rectoꝛes. ſed nō poſſūt habere in titulum
vt in cle. p litteras. de ꝓbendis. laici etiā poſſunt eē
dūmodo nō ſint ſuſpecti. ⁊ vide hodie ad determi-
nationē ⁊ declarationē huius text. qđ habetur in. d.
cle. qꝛ cōtingit. vbi habetur de cōfectione inuētarij
⁊ de rōne reddenda.

Ad hec et infra.

Loc⁹ auctoꝛitate epi ad vſum hoſpitalitatis deputatus eſt religio-
ſus. ⁊ ad mundanos vſus redire nō dz. pꝛimo de-
ciſa cōſultatio. ſecūdo reſponſio ibi inquiſitioni.
¶ Nota pꝛimo ex iſto tex. ꝙ hoſpitale nō efficitur re-
ligioſum niſi fuerit edificatum vel deputatū ad ho
ſpitalitatē auctoꝛitate epi. Ex quo infertur ꝙ priuata
perſona nō pōt facere locū priuatū eē religioſum.
Et inducit iſte tex. cōtra diſpoſitionē iuris ciuilis.
vt licet cadauer ſepeliatur in certo loco. nō tamen ille
efficiatur religioſus. licet ius ciuile diſponat cōtrariū
de quo vide qđ dixi in. c. pe. de ſepul. ¶ Itē no. ar.
a cōtrario ſenſu. ꝙ hoſpitale edificatū ſeu deputatū
ſine auctoꝛitate epi poteſt redire ad humanos vſus
qđ intellige eo viuēte qui edificauit hoſpitale. nam
licet cuiqꝫ ſm Inno. ⁊ bene i domo ſua erigere ho-
ſpitale. ar. in. c. vnicuiqꝫ. de cōſe. di. j. ⁊ melius i. c.
j. de emp. ⁊ vendi. ⁊ inde tractu tempoꝛis tollere le-
ctos ⁊ reducere ad ſtatū priſtinū. p hoc. c. inter di-
lectos. ⁊ qđ ibi p Inno. no. ſ. de dona. ſecus puto
vbi deceſſit is qui hoſpitale oꝛdinauit. p auc. de ec.
ti. §. ſi quis edificationē. ¶ Itez no. ꝙ veſtes ⁊ alia
vtenſilia eccleſie deputata ad religionis cultū non
debent ampli⁹ ad vſus humanos deputari. Ex ꝗ
infero ꝙ male faciunt illi qui de veſtibus ſacris ſeu
religioſis vetuſtate iā cōſumptis faciūt fieri veſtes
aptas p dominab⁹ ſeu burſas ſeu quid ſimile. ⁊ vi
de ad pꝛedicta tex. in. c. ad nuptiarū. de cōſe. di. j.
vbi dicitur ꝙ veſtes eccleſie nō debent cōmodari ad
oꝛnatū nuptiarū nec ad aliū vſum mundanū. quia
videntur pollui. ⁊ ſic poſtmodū eē indigna ad cultuz
religionis. ⁊ ex illo tex. colligit ibi glo. no. ꝙ de ve-
ſte alicuius domine vel alterius nō debet fieri caſu
la vel aliud veſtimentū eccl̄iaſticū licet cōtrariū ob-
ſeruetur ⁊ male. ¶ Ultimo hic queritur nunquid li-
ceat priuato edificare hoſpitale ſine auctoꝛitate pō-
tificis. quidā ꝙ ſic dūmodo nō habeat oꝛatoꝛium.
Hoſti. ſentit ꝙ etiā cum oꝛatoꝛio poteſt cōſtrui ſed
nō debet ibi celebꝛari ſine auctoꝛitate pōtificis. ar.
in. c. vnicuiqꝫ. de ꝯſe. di. j. ⁊ h̄ veri⁹. ⁊ allego tex. ex-
ꝓſſum ſm vnā lec. in. d. c. inter dilectos. de dona.

Inter quattuoꝛ.

Locus religioſus debet refoꝛmari de religioſis dūtaxat non ſe
cularibus niſi in religioſoꝝ defectu. h. d. Diſtiguit
duo membꝛa. ſcđm ꝓſequitur. ibi ſed ſi. ¶ No. pꝛi
mo ex tex. vnam regulam ⁊ caſum exceptū ab ea.
Regula eſt ꝙ nullus citra papaz poteſt alterare ſta
tum eccl̄ie religioſe. vt ſi conſueuit regi p regulares
regatur nūc p ſeculares. ambulandū eſt enim in ec
cleſia dei de virtute in virtutē. vt ſic poti⁹ ſit aſcēſus

ꝙ deſcenſus.vt in.c.licet.de tranſla.p̄la.⁊ in.c.le
gimus.xciij.di. ¶ Caſus exceptus eſt cū regulareſ
nō reperiunt̄.tūc enī poteſt reduci ad ſtatum ſecu-
larium.oportet tñ prius ſeruare certos gradus cū
iſta littera indiſtincte dicat q̄diu ꝑ regulareſ.⁊c. vt
prius reformetur locus religioſus de regularibus
eiuſdē monaſterij.ſecundo in defectū de regulari-
bus aliorū religioſorum monaſteriorū eiuſdē ordi
nis.tertio deueniendum ē ad regulares alteriꝰ or-
dinis.poſtremo in defectū omnium regulariū po-
terunt inſtitui clerici ſeculares.⁊ hoc caſu ſerua ex
ceptionē hic poſitam in tex.ſm Jo.an.qđ ſatis pro
batur vt.ſ̄.dixi per illud verbum regulares.⁊ per
idem verbū dicendū tex.locū habere in omnibꝰ re
gularibus eiuſdē ordinis. ¶ In glo.ibi vt hic dicit̄
aduerte.nam cōiungendo iſtā particulā glo. cum
principio ipſius in quo fecit mentionē d̄ ep̄o aper-
te ſentit glo.ꝙ ep̄s in defectum regularium pōt po
nere ibi ſeculares.⁊ ſic nō eſt neceſſe ꝙ adeat̄ papa
⁊ ſic tenet glo.in.c.ep̄s.xij.q.ij.ſentit etiā hic Jo.
an.⁊ vide qđ no.in ſiſi in.c.ad audientiā. all̄.in gl.

C ONſtitutus. Eccleſia ſita i dio
ceſi ep̄ali tenet̄ ſi-
bi in epiſcopalibꝰ rñdere niſi appareant re-
miſſa legitime ⁊ poteſt ep̄s remittendo ep̄alia cen-
ſum ſibi retinere.h.d.primo facti ſeu cauſe narra-
tio.ſc̄do ipiꝰ diffinio.ibi.cum autē. Prima ſubdiui
ditur i tres p̄tes. In prima actoris petitio. ſc̄da re-
orū defenſio ibi.verū.tertia actor̄ replicatio.ibi ce
terum. ¶ Nota primo ꝙ ep̄o petente iura ep̄alia i
eccleſijs ſue dioceſis etiā poſſeſſis ꝑ religioſos.ſuf-
ficit ꝓbare illas eccleſias ſitas in ſua dioceſi quo ꝓ-
bato obtinet niſi aliud ꝓbet̄ d̄ iure ſpeciali.nō poſ-
ſūt ergo religioſi tenere eccleſias ſeculares q̄n ep̄o
reſpondeāt de ep̄alibꝰ.⁊ idē eſt in omnibꝰ capellis
religioſorum.licet ipſa monaſteria a pluribus ſint
exempta.vt probat̄ hic ⁊ in.c.ſe.⁊ in.c.cōquerente
ſ̄.de offi.ordi. ¶ Secūdo no.ꝙ iura ep̄alia poſſūt
vniuerſaliter peti.nec eſt neceſſe ea in libello expri-
mere.ſed ſatis eſt dicere.peto iura ep̄alia. ⁊c.⁊ hoc
ideo.q2 hec actio eſt vniuerſalis vt plene no.ꝑ In-
noc.in.d.c.cōquerente.dico plenius in.d.c.ij.de
libel.obla. ¶ Tertio nota ꝙ ſimonia intercedens i
aliquo cōtractu vitiat ip̄m cōtractum ipſo iure. Itē
nota ꝙ nō oīa ſuppreſſa in impetratione gratie ha-
bent reddere grām ſurrepticiā. Nam in cōfirmati-
one gratie hic obtenta nō fuit facta mentio de ob-
ſeruatione penſionis nec ꝑ hoc vitiatur cōfirmatio
qđ bene no.q2 illa ſūt neceſſario exprimēda que ex
preſſa haberēt aut difficultare ꝯceſſionē gratie aut
ex toto impedire.⁊ hoc arbitrabit̄ bonꝰ iudex. vt i
c.ſup litteris.⁊ in.c.poſtulaſti.ſ̄.de preſcrip. ¶ No
ta ibi nec inſolitū nec nouū ꝑſumendū eſſe pro his
que diu agitata ſunt in eccleſia dei patiente ⁊ tole-
rante ſuꝑiore.vnde alibi dicit tex.iuris ciuilis non
ēē facile recedendū ab eo qđ diu equū viſum eſt.l.
ſi.de conſti.prin. ¶ Itē no.ar.optimū ꝙ licet ꝓcu-
rator intercedat poſt litē cōteſtatā.tamē ſniā cōde-
natoria vel abſolutoria pōt ferri i ipiꝰ ꝑſonā nā hic
ep̄s ꝑ ſe litē ē cōteſtatus.vt patet in prin. Et nota ħ

ꝑ glo.⁊ poſtmodū interuenit iconomꝰ.⁊ nihilomi-
nus fert̄ ſnīa in ꝑſonam iconomi.de quo multum
dubitant legiſte in.l.nihil.C.de procur.⁊ dic vt ibi
⁊ vide qđ le.⁊ no.in.c.j.eo.ti.li.vj.⁊ per Bar.in.l.
j.C.de ſenten.⁊ interlo.om.iudi. ¶ Nota ibi.iuxta
ratam.⁊c.ꝙ cum vna penſio cōſtituitur ꝓ pluribꝰ
rebus tacite videt̄ diſtributa in ſingulas res vt ſic
quelibet res teneatur ꝓ rata ad penſionē cōſtitutā
qđ bene notabis. Idem in ſimili ſeruat̄ cū plures
cōdemnant̄ vna ſentētia ad certā quantitatē.vidē
tur enī in dubio cōdēnari ꝓ parte ⁊ non inſolidū.l.
vnica.C.ſi plures vna ſen.fue.cōdem. Idem ē cuꝫ
plures ſimpliciter ꝓmittunt vnam certā quātitatē
vt in.l.reos.§.cuꝫ in tabulis.ff.de duo.re. Ex quo
īfertur ad queſtionē.plures ſcholares ꝯduxerunt
hoſpitium.ꝓmiſerūt locatori certam penſionē.nū
quid tenent̄ in ſolidū ad penſionē an vero ꝓ parte
⁊ dic ꝙ ꝓ parte.ar.huius.c.⁊ in iuribꝰ.ſ̄.alle.tenet
Cy.in.l.ſi diuerſa.C.loca. ¶ In glo.in.v̄.a quocū
q3 ibi.qđ nō eſt verū.vult ergo glo.⁊ bene ep̄m nō
poſſe in totū eximere eccl̄iam a iuriſditiōe ſua. Idē
tenet hic Inno.⁊ Hoſti.⁊ ad iſtum text̄. reſpondet
Inno.dupliciter. Primo ꝙ hic interuenit cōfirma-
tio pape.⁊ idē ſentit glo.in verbo cōfirmauit. Vel
ſecūdo ep̄s fec̄ potiꝰ vicariuꝫ i iſtis iuribꝰ epiſcopa-
libus illum abbatē quaſi velit Inno. ꝙ epiſcopus
poteſt eximere eccl̄iam a ſe cōcedendo eā alteri faci-
endo illum vicarium ſuū in illis iuribus.vt ſic exer
ceat noīe ipſiꝰ.qđ no.⁊ de hoc vide qđ in ſimili no.
⁊ in.c.cum ſatis.de offi.archidi. ⁊ i.c. in lateranēſi
ſ̄.de preben.hec tamē ſo.nō cōgruit littere.ideo te
ne primā ſo.⁊ de materia pleniſſime no.in.c.cū ve-
nerabilis.j.de cenſi.vbi generaliter tractat̄ que iu
ra poſſit ep̄s remittere in eccleſia ſibi ſubiecta. ¶ In
ea.glo.ibi cū ep̄i. Nota iſtā glo.vſq3 ad fi. naꝫ quo
tidie allegat̄ quādo querit̄ vtr̄ prelati inferiores a
papa poſſint cōcedere vni eccleſie aliqđ ius in ꝑiu-
dicium alterius.⁊ videt̄ hic glo.cōcludere ꝙ priui-
legium poteſt ep̄s cōcedere vni eccleſie ſine preiu-
dicio alterius eccleſie.⁊ idē tenet glo. xxv.q.ij.i ſū-
ma.⁊ cōmuniter tenet̄.facit qđ no. Jo.an.in.c.cer
tificari.de ſepul.vbi tenet ep̄m poſſe cōcedere ꝓuile
giū libere ſepulture.ad idē vide bonū tex.in. cum
dilectus.de cōſue.ſed in preiudiciū alterius ecclie
dicit glo.hoc nō poſſe niſi ſubſit cauſa rationabilis
Hoſti.⁊ Goff.dicunt etiā requiri cōſenſum capitu-
li per no.in.c.quāto.⁊.c.nouit.de his que fi.a pre
la.his enim interuenientibus hoc poterit vt clare
probatur in cle.ij.de re.eccle.nō alie.⁊ in.c.j.eo.ti.
li.vj.ſed gl.no.in.c.eccleſie.xvj.q.j. videt̄ require
re tertiū.vt ſcꝫ eccleſie nō inferat̄ enorme ꝑiudiciū
q2 nō debet vni cōſulere cum enormi ꝑiudicio alte
rius.⁊ videtur ſequi do. Anto.hic qđ ſatis placet.
argu.in.c.cum cauſam.ſ̄.de preben.⁊ de dona.in
c.apoſtolice.cōclude ergo ꝙ tribꝰ interuenientibꝰ
poteſt epiſcopus vni eccleſie cōſulere cum preiudi
cio alterius eccleſie.ſcꝫ ꝙ ſubſit cauſa rationabilis.
Item ꝙ interueniat cōſenſus capituli.tertio ꝙ non
inferat enorme preiudiciū. ¶ Sed dubitat̄ de prin
cipe ſeculari.dic vt nota.per Inno.in.c.q̄ i eccl̄iaꝫ

de conſti. per legiſtas. in. l. fi. C. ſi cōtra ius vl' vti.
publi. De eccliaſtico vero vt papa. glo. hic videtur
velle papā poſſe etiam ſine cauſa ius vnius eccleſie
alteri cōferre. Idē ſenſit ſpecu. qui proſequit' mate
riam plene vt videre potes in ti. de legato. §. nunc
oſtendendū. v̄. lvij. ⁊ melius in. v̄. lxxxix. ⁊. §. nunc
breuiter. ante fi. ſup rubrica de diſpen. ⁊ ſentit Jo.
an. in. d. v̄. lvij. in addi. ſed vide glo. xxij. di. in. c. j.
que dicit papā hoc nō debere facere. nō tamē dicit
ꝙ nō poſſet. clarius loquit' glo. x. di. c. lex. vide Ar-
chidi. in. c. nō decet. xij. di. vbi poſt beatū Bernar
dū dicit papā nō eē dn̄m rerū eccleſiaſticaꝝ. nec ha
bere illarū poſſeſſionē nomine ꝓprio. ſed ſūt ipius
vt adminiſtratoris ꝑncipalis. vnde notabiliter cō-
cludit poſt beatū Thomā papam incurrere vitiū
ſimonie ſi pro iuribus ſpūalib' recipit ab eccl'ia ali-
quid temporale qđ nō eſſet ſi dominiū eſſet ſuum.
Do. Anto. dicit ꝙ aut querim' de patrimonialib'
ipſorū clericoꝝ. ⁊ nō pōt papa diſponere de eis ad
libitū. ſicut nec princeps ſecularis de bonis ſubie-
ctorū qđ no. ſingulariter. qꝛ nō recordor alibi legiſ
ſe. nam. Inno. in. c. inquiſitioni. de ſen. ex. ⁊ bene.
dicit papā nō poſſe tollere aliquid de patrimoniali
bus laicorū. Sed de patrimonialib' clericoꝝ credo
ꝙ ſerioſe ſubticuit. vnde ſatis placet ꝙ in his caſib'
poſſit papa in quib' poteſt impator in bonis ſubdi
torū. qꝛ ita clericis cōpetit dominiū de iure natura
li ſicut ⁊ laicis. licet i eis magi poſſet dubitari. Aut
querit' de reb' eccl'iaſticis. ⁊ dic̄ ꝙ de titulis poteſt
papa diſponere ꝓut vult etiā remouendo vnum
ſine cauſa de beneficio ſuo. alle. c. ij. de ꝓben. li. vj.
vbi dicit' papā habere plenā poteſtatē in iſtis bene
ficialib' ⁊ ꝓ eo poſſet allegari glo. no. in. c. ꝑ princi-
palē. ix. q. iij. que dicit papā poſſe deponere vnum
ep̄m ſed nō om̄s. hoc dictū do. Anto. ſimplicit' nō
admitterē vt papa ſine cauſa poſſit priuare aliqs
beneficijs eorū maxime ep̄atu ⁊ alijs dignitatibus
cū ſit dubiū vtrū ep̄s inuit' transferri poſſit nedū
ex toto priuari. vt no. in. c. fi. de poſtu. prela. ⁊ per
Jo. an. in regula qđ alicui gratioſe. de reg. iu. li. vj
in mercu. vnde in cōcilio cōſtātienſi nouiſſime cele-
brato fuit ꝯſtitutū. ꝙ nec epiſcopus nec abbas poſ
ſint transferri inuiti ſine cauſa rōnabili ⁊ hāc mate
riam pleniſſime examinaui in quadā diſputatione
que incipit ep̄s. ⁊ dicendū vt ibi. Aut queritur de
alijs rebus eccleſie. ⁊ tunc tenet do. Anto. ꝙ etiam
cū graui ꝑiudicio ⁊ ſine cauſa poſſit papa alteri ec-
ſie de illis cōcedere licet facere nō deberet. ꝓ eo tn̄
eſt ꝓſumendū ꝙ cū cauſa fiat puto ꝙ vni eccl'ie poſ-
ſit dare cū ꝑiudicio alterius ſine cauſa ſ; nō ſine pec
cato. qꝛ cū papa debet eē ſicut diligens paterfami.
nō debet apud eū eſſe acceptio ꝑſonarū. nā ſibi da-
ta eſt ptās paſcēdi oues. ⁊ ſic iuſte adminiſtrādi. de
quo vide in ſili qđ dixi poſt beatū Tho. in. c. de mul
ta. §. de preben. ⁊ vide ſingulare dictū Archidi. qđ
nūq̄ꝫ tradas obliuioni. in. c. nō liceat pape. xij. q. ij
vbi poſt Hug. cōcludit papaꝫ peccare mortaliter ſi
bona eccleſie alienat in caſu nō licito. puta dādo cō
ſanguineis illa vt pre alijs eos diuites faciat. ¶ No
ta iſtud vltimum. nā ideo hoc dixi. qꝛ licitum ē etiā
prelato inferiori aliqua dare cōſanguineis ꝓ ſuſtē-
tatione. vt in. c. monemus. xij. q. ij. ⁊ in. c. nō ſatis.
lxxxvj. di. ⁊ in. c. j. de coha. cleri. ⁊ mulie. ⁊ predicta
notabis. facit. c. ceterū. de reſcrip. ¶ In glo. in. v̄.
recompēſationē in fi. Nota vltimā ſolu. glo. ⁊ etiaꝫ
precedentē. vnde hic dicūt doct. ꝙ ex paruitate pē-
ſionis nō poſſum' ꝓſumere ep̄m fuiſſe inductū ad
ſpiritualia cōcedenda ꝓ modico tēporali. ꝓ hoc fa-
cit. c. ⁊ ſi queſtiones. j. de ſimo. ¶ Alij extra glo. in
telligunt ꝙ remiſſio ſpiritualiū fuit ſepata a cōceſſi-
one temporaliū ⁊ a retentione penſionis. qđ tamē
nō ꝯgruit littere. Alij intelligūt ꝙ grat' exemit iſtaſ
eccl'ias ⁊ gratis fuit ſibi oblata iſta penſio. pro hoc
facit ꝙ papa de ſeipſo dicit in. v̄. nos quoqꝫ. certe li
cet illa ſit bona practica tamē nō reprobat papa qn
ep̄s poſſit ſibi reſeruare certū cenſuꝫ cum tex. apte
dicat aliquid ſibi reſeruet alij aliter. Sed tene iſtas
duas ſolutiones gl. vna eſt ꝙ in ſignū ꝑcepte liber
tatis vel ꝑterite ſubiectionis nō autē in recōpenſa-
tionē ſpiritualiū poſſit ep̄s retinere ſibi certum cen
ſum. qđ tamē mihi placet dūmodo ſibi nō reſeruet
magnā quantitatē. qꝛ tunc videt' facere in recōpen
ſationē ſpiritualiū. ar. in. d. c. ⁊ ſi qōnes. ſcđa ſolu-
tio quādo ep̄s recipiebat ab eccl'ia exempta etiā tē-
poralia licite ſibi reſeruat ꝑtem illorū temporaliuꝫ
qꝛ nihil de nouo cōſequit'. imo remiſit totū retenta
parte. ⁊ ſic nō poteſt dici ſimonia. ¶ In gl. in. v̄. iu
xta ratam in fi. ex hac gl. multū notabili multa poſ
ſūt colligi. primo id qđ tacite ſentit poſt ꝑn. ꝙ etiaꝫ
eccl'ia nō ſoluēs penſionē infra bienniū vel trienni
um cadit a iure ſuo ita ꝙ res emphiteotica cadit in
cōmiſſū queadmodū dicim' in priuato nō ſoluēte
vt in. c. potuit. de loca. ⁊ hoc dictū tenet hic Inn. ⁊
Hoſti. ſed glo. Jo. ſentit cōtrarium. in. l. placet ca-
nonizata. xvj. q. j. ⁊ in. c. ſi tributū. xj. q. j. ⁊ Gof. de
immu. eccle. poſt prin. ⁊ Hoſti. in ſūma. eo. §. iij. ſeq
tur etiam hic Jo. an. ſatis late. ⁊ inter cetera addu-
cit hoc motiuū. bona eccleſie nō poſſunt alienari ſi
ne ſolennitate. de qua. xij. q. ij. ſine exceptiōe ergo
per nō ſolutionē ꝑlati nō pōt induci alienatio hui'
vtilis dominij cōpetentis eccleſie. ſed Bal. in. d. l.
placet. tenet primū dictū. ⁊ ad illā. l. que ſolet indu-
ci in cōtrariū reſpondet ꝙ ibi loquit' de tranſlatiōe
rei fiende in penā. vt ſi nō ſoluit' tributū imperato
ri. ſed in caſu noſtro tranſlatio fit ex natura contra
ctus ⁊ res reuertit' ad dominū ſuū. ⁊ ſic preſuppoſi-
to ꝙ etiā fundus eccleſie nō incideret in cōmiſſum
ex nō ſolutione tributi debiti impatori. tamē aliud
dicendum in caſu noſtro. ⁊ hanc opi. ē ſecut' Pe. de
ancha. que opi. ſatis mihi placet. nā videm' ꝙ per
preſcriptionē etiā eccl'ia ꝑdit dominiū rei ſue nō in-
teruenientе aliqua ſolennitate. ſed ſufficit diſpoſi-
tio iuris vna cum negligentia eccleſie. Idem ergo
dicendum in caſu noſtro. facit. c. j. de preſcrip. Itē
etiam iura canonica in hoc caſu loquūtur indiſtin-
cte. ergo referenda ſunt etiā ad ipſas eccl'ias cū ꝑn-
cipaliter diſponant de eccleſijs ⁊ rebus eccleſiaſticis
Credo tamē ꝙ prelatus negligēs ſoluere poteſt cō
ueniri per eccl'iam vt cōſeruet eam indemnē a dā-
no incurſo ex ꝑditione vtilis dominij. pro hoc glo.

no.inſſimili.xvj.q.iij.placuit.ij. ¶ Secũdo no. ſin
gulariter ex glo.plures differentias notabiles in-
ter cõtractum cenſualẽ ⁊ emphiteoticariũ. nam in
cõtractu cenſuali transfertur dominiũ in recipien-
tem tam vtile q̃ directum.ita q̄ nihil iuris ſuper re
illa remanet penes cõcedentẽ. Sed in cõtractu em-
phiteoticario tñ tranſit dominiũ vtile in emphiteo
tam directo remanente apud dñm ⁊ licet glo.nõ al
leget tex.ẽ de hoc vltimo in.l.j.ff. ſi ager vecti. vel
emphi.pe.nam cenſum ſoluimus de re noſtra. vt
patet in cenſu debito imperatori.penſionẽ vero ſol-
mus de re aliena.⁊ hanc differentiã no.ſequuntur
cõmuniter docto.⁊ approbat Bar.i. l.j.ff. de pub.
⁊ no.ex hoc propriũ vocabulum vtriuſq; rei. Si er
go ſit cõtractus cenſualis proprie debet dici vt ſol-
uat cenſum nõ penſionẽ.⁊ in cõtractu emphiteoti-
cario vocatur ꝓprie penſio ⁊ nõ cenſus q̃uis gene
raliter vtamur ꝓmiſcue his vocabulis. nec ob iſtã
impropriationẽ vitiaret̃ cõtractus vel libellus vt h
notabiliter probatur iuncta gl. ¶ Alia differentia
notabilis q̄ in cõtractu emphiteotico res incidit in
cõmiſſum ſi nõ ſoluit̃ penſio infra bienniũ ſeu tri-
ennium.vt in.d.c.potuit. Sed in cõtractu cenſua-
rio ex nõ ſolutione res nõ perdit̃.ſed poteſt cõpelli
cenſuarius ad ſolutionẽ vt hic cum glo. Et põt eſſe
rõ diuerſitat̃ in cõtractu emphiteotico res nõ deſi
nit eẽ domini vt ſupradictum eſt.⁊ videtur cõceſſa
quaſi ſub cõditione ſi penſionẽ ſoluerit.argu.in.l.
quero.§.inter locatorem.ff.loca. Sed in contractu
cenſuario transfert̃ dominiũ in totum ita q̄ recipi-
ens ſolum obligat̃ ad cenſum ſoluendũ. ⁊ ideo ſis
cautus vt in cõceſſione que fit de rebus eccleſie nõ
facias ſcribi q̄ ad cenſum fit cõceſſio ſ3 in emphiteo
ſim. ¶ Tertia differentia.quia ſpiritualia nõ poſ-
ſunt cõcedi in emphiteoſim cu3 quodãmodo vide-
rentur vendi ſed ad cenſum poſſũt concedi.q2 cen
ſus retinetur nõ in recõpenſationem iuris cõceſſi
ſed potius in memoriã libertatis conceſſe ſeu in ſi
gnum p̃terite ſubiectionis. Et q̄ hic interuenit con
tractus cenſualis ⁊ nõ emphiteoticarius colligitur
ex eo.quia eps̄ tranſtulit in monaſterium q̃cquid
iuris habebat in illis eccleſijs qd̃ nõ fit in cõtractu
emphiteotico.vt ſupra dixi. Et ex hoc ⁊ ex tex.no.
aliud ſingulariter q̄ vbi in cõtractu ponunt̃ verba
que poſſunt trahi ad varias ſpecies cõtractuũ non
debemus cõtractũ interpretari ſm vocabula appo
ſita ſed potius ſm naturã ipſius cõtractus.na3 per
verba iſte cõtract⁹ poterat dici emphiteoticus ſ3 ex
natura illius colligit̃ oppoſitũ ex quo fuit tranſlatũ
vniuerſũ ius. Et hoc idẽ poſt multa cõcludit Bar.
in.l.cotem ferro.§.qui maximos.ff.de publi. ⁊ gl.
no.in.l.j.ff.de ſuperficie.optie facit tex.in.l. ſi vno
ff.loca. ¶ Item no.ex hac glo.iuncto tex.q̄ lic3 ver
ba improprie ponãtur in exceptiõe.nõ per hoc viti
atur exceptio ex quo generaliter verba capiendo
cõcludũt intẽtum excipientis. Et idẽ eadẽ ratione
dicẽdum ẽ in libellante.facit qd̃ le.⁊ no.i.l.ſolem⁹.
⁊.l.ſi quis intẽtione.ff.de iudi.⁊ i.c.littere.de dila.
⁊ in.c.cum eccleſia.de cã poſſeſ.⁊ ꝓprie. ¶ Vltimo
no.q̄ in petione iuris epãlis veniũt ea que compe

tũt epõ tam de iure ſpeciali q̃ de iure cõi.ita nõbilit̃
voluit gl.i ſi. Cõtrariũ no.gl.in.c.cõq̃rente. de offi. or.
vbi dicit̃ q̄ ſolũ cõprehendunt̃ iure expreſſa. Jo.
an.cõcordando videt̃ diſtinguere q̄ queda3 ſucce
dunt de iure ſpeciali in locũ iuriũ debitorum de iu
re cõmuni.⁊ illa cõprehendunt̃ tanq̃ ſurrogata in
loco illorũ ⁊ ſic loquitur tex.iſte. Alia q̄ nõ ſunt ſur
rogata ſed veniunt accumulatiue.⁊ illa non cõpre
hendunt̃.⁊ ſic ꝓcedit glo.cõtraria.qd̃ bene nõbis.
q2 ad multa facit. Et ex his ſoluit̃ contrariũ quare
papa cõdẽnauit in penſione nõ petita. nam ſat̃ fu
it petita petendo iura epãlia. Alia ſo.docto.ẽ q̄ pa
pa hic fuit amicabilis cõpoſitor inter iſtos.iõ potu
it cõdẽnare in re nõ petita. ¶ No.bñ iſtã ſolutiões
ꝓ ptãte arbitrator. Sed Bar.in.l.aquiliana.ff.de
tranſac.hoc nota.limitat qñ vult cõdẽnare in re q̃
ẽ in arbitramentũ deducta.ſecus autẽ ſi in re pror
ſus ſepata qd̃ notabis.facit.c. cum dilectus.de ar
bit̃. Alia ſo.q̄ in ſpũalibus nõ curamus de hac ſub
tilitate.ſatis eni eſt de veritate cõſtare qd̃ etiam no.
¶ Vltimo ſm Hoſti.potes intelligere q̄ expreſſe i
libello fuit petita hec penſio licet hic nõ dicat̃ ⁊ que
libet ſolutio bona.

Cum venerabilis.

c

Epus petens eccliam quo ad tpalia ⁊ ſpũalia obtinet in
ſpũalibus eo ipõ q̄ ꝓbat eẽ in ſua diœceſi ſi nõ appa
reat exempta.ſed i tẽporalibus ſuccũbit niſi aliter
doceat de iure ſuo.⁊ in hoc vltimo ẽ caſus nõbilis.
ſũt due ptes.prima factum narrat.ſcd̃a diffinit. ibi
q2 igit̃. Et vtraq; ſubdiuidit̃ vt p ſe patet. ¶ Nota
ex principio iuncto tex.ibi vendicare.⁊c.q̄ iura ſpi
ritualia pñt vendicare p eũ cui debent̃.⁊ ſic eps̄ po
teſt eccliam ſibi ſubiectã vendicare rõne iuriũ que
habet in ea.⁊ intellige de rei vendicatione vtili ſm
Inno. Nam directa rei vendicatio nõ põt cõpete
re.q2 ſolũ illa cõpetit ei qui eſt dominus de iure gẽ
tium vel ciuili.vt in.l.in rem.ff.de rei ven. ſed bõa
ſpiritualia ⁊ eccleſiaſtica nõ ſunt ꝓprie in dominio
alicuius.vt in.§.nullius. inſti.de re.diui.⁊ in.c.rõ
ẽ.de preben. ¶ Et ex hoc ⁊ ex tex.no.q̄ poſſum ven
dicare rem incorporalẽ rõne iuris qd̃ habeo in ea.
Idẽ no.in.c.examinata.ẽ.de iudi.⁊ circa hũc arti
culũ vide latius hic p Inno. ¶ Secũdo no.q̄ licet
de iure cõmuni eccleſia ſita i diœceſi ſpectet ad epm
in ſpiritualibus.nõ tamẽ in temporalib⁹ ſc3 vt de re
bus tẽporalibus ſeu prouentibus eccleſie poſſit di
ſponere ad libitum ſeſi in vſus ſuos cõuertere niſi
aliter probetur hoc ius ſibi cõpetere de iure ſpecia
ꝓ hoc.c.de multa.ẽ.de preben.vbi eps̄ punit̃ ſi ec
cleſiã nõ cõfert infra debitum tempus. Item etia3
in ſpũalibus nõ fundat intentionẽ ſuã quo ad poſ
ſeſſionem.vt eſt tex.no.in.c.olim.el tertio.de reſti.
ſpol.ſecus quo ad ꝓprietatẽ vt hic. Itẽ nota. ibi q̃
p auctentica ſcripta.q̄ valet ſententia incerta dum-
modo poſſit certificari p relationẽ ad aliud.⁊ hanc
materiam ſatis expediui.in.c.cũ venerabilis.ẽ.de
excep. ¶ Nota q̄ ꝓcedit iſte libellus.peto eccleſia3
cum ſuis pertinentijs ⁊ poſſeſſionib⁹.lic3 ptinentie
⁊ poſſeſſiones aliter nõ declarent̃.⁊ hoc ideo. quia

ſatis ē libellum eſſe certum in principali. licet ſit in-
certus in acceſſorijs. vt notanter dicit Inno. in. c.
tanta. j. de exceſ. prela. de q̄ mā plene dixi. ſ. i. c. ij.
ſ. de libel. obla. ⁊ q̄d veniat appellatione ptinētiaꝝ
tractatur in. c. cum ad ſedem. de reſti. ſpo. ¶ Nota
vltimo ꝙ inſtrumētuꝫ reddit̄ ſuſpectum ex raſura
ſeu ex ſuplineali ſcriptura in loco ſuſpecto facta. de
quo infra cum glo. ¶ In glo. j. ibi auditis. ⁊ ibi ple
ne p Inno. de hac materia. ⁊ in. c. inter quattuor.
de maio. ⁊ obe. ⁊ facit hic Inno inter cetera differē
tiam vtrū eccleſia petita habeat ppetuum ꝑlatum.
an temporalem. vt primo caſu couenia t ipſe ꝑlat⁹
⁊ nō is qui poſſidet ſubiectionē. ſecūdo caſu conue
niatur ipſe qui habet illam ſubiectā. ſed dic pleniuſ
vt in locis preallc. ¶ In glo. in verbo locauiſſe i fi.
vult ergo glo. ꝙ etiam ſi illud inſtrumentū locatio
nis fuiſſet nō ſuſpectum nō ſuffeciſſet ad cōcluden
dum opi. epi. Sed certe tex. in fi. videt̄ aperte inue
re cōtrarium cū fundat ſe ſuper ſuſpitiōe dūtaxat.
Abbas dicit ꝙ cōtra extraneū inſtrumentū locatio
nis nō probat dominiū ſeu poſſeſſionē. vt in cōtra
rijs allegatis in glo. ſed cōtra cōductorē ſic. ſed cer-
te hoc dictū nō eſt verum. quoniā hic agebat̄ rei vē
dicatione. vt patet in. ꝟ. vendicare que intentatur
cōtra cōductorem ſicut cōtra quēlibet extraneū. et
ſic nulla ſpecialitas pōt dici in cōductore. vt no. in
d. c. inter dilectos. in fi. vbi bona glo. Itē licet cōdu
ctor quādo agit̄ actione locati vel cōditione. l. ſiqs
cōditionis. ff. loca. nō poſſit refricare queſtionē do
minij. de quo tamē dicendū vt plene no. Bar. i. d.
l. ſi quis conditionis. vt dixi in. d. c. inter dilectos.
nō tamē probat̄ per hoc dominiū vel poſſeſſio. qꝛ
nō probat hoc eē quod ab hoc cōtingit abeſſe. vt in
c. ij. de tranſla. prela. ⁊ in. l. neqꝫ natales. C. de pro
ba. ſed locatio pōt fieri etiam p cuꝫ qui nō poſſidet
vtputa p cōductorē. vt i. l. nemo prohibet̄. C. loca.
ergo p locationē nō probatur poſſeſſio. vnde dice-
rem ſaluando iſtū tex. a cōtrario ſenſu ꝙ epiſcop⁹
nitebat̄ pbare ſe locauiſſe tāto tpe ꝙ ſufficiebat ad
ꝑſcriptionē quo caſu ſatis probat̄ dominiū probā-
do locationē. quia detinēs ꝑſumitur poſſidere. vt
no. Inno. in. c. cum olim. de priuilegi. ideo ponde
ratur in tex. ꝙ epiſcopus locauit abbati ⁊ duabus
perſonis poſt ipm. ⁊ no. iſtud dictum. quia ſatꝭ pro
batur per iſtū tex. ſic intellectum. ⁊ in effectu voluit
Bar. in. d. l. ad probationē. qđ bene no. pro limita
tione iurium ſimpliciter dicentiū per locationē nō
probari dominiū neqꝫ poſſeſſionem. ¶ In glo. fi.
ibi ⁊ in loco ſuſpecto. Nota hoc dictū gl. quia quo-
tidie accidit vt raſura reddat ſuſpectum inſtrumē-
tū ſi eſt facta i loco ſuſpecto licet videat̄ repoſita ea
dem manu. nam hoc nō ſufficit cuꝫ reperiant̄ mul-
ti ſcientes adulterari ſeu diſſimulare ſcripturas ali
orum. in. auc. de fide inſtru. poſt prin. ⁊ ideo aſſu-
me hanc cautelam notabilem ꝙ vbicunqꝫ notariuſ
errauit in ſcriptura ita vt oporteat radere aliquid
⁊ iterū reponere vel facere aliquā lineam in margi
ne debet notarius ad euitandū ſuſpitionē in fi. in-
ſtrumenti cōtinuando ſe facere mentionē qualiter
ipſe raſit tale verbū. ⁊c. vel ꝙ fecit talem lineā i mar-
gine. h̄ voluit no. Archi. in. §. his ita. xxxv. q. ix. vi
detur probari in. l. in fraudeꝫ. ff. de teſta. mili. ⁊ ibi
hoc tenet Bar. ad idem. l. j. ⁊. ij. ⁊. l. cācellauerat. ff.
de his que in teſta. delen. ⁊ ibi p doct. ⁊ ita habꝫ ho
die cōmunis ſtilus notariorum quādo raſura ē in
loco ſuſpecto. hec tamē nō ſunt neceſſaria vbi ex ꝑ-
cedentibus vel ſequētibus poteſt elici veritas coꝝ
que cācellata ſunt vt h̄ notanter dicit gl. qđ bñ no.

Cum dilectus. Monaſteriuꝫ ſubiectū ē epo in cuius dioceſi ſitū eſt niſi pbet̄ exemptū.
h. d. quo ad titulū. primo inſtruit̄ delegat⁹ qualiter
ſup ſententijs pnūciet. in ſecūda ⁊ tertia qualit̄ pro
nūciare debeat ſup ſubiectione. ſecūda ibi ꝙ. tertia
ibi. ſimilit̄. ¶ Nota primo ꝙ ſentētie cēſure late p⁹
appellationē etiā extraiudicialē ipſo iure ſunt nulle
ad idē. c. cū dilectus. de appel. Et ex hoc no. bonam
practicā cū ſubdit⁹ timet iniuſte excōicari a ſupiore
extraiudicialiter appellet a grauamine veriſimilit̄
futuro. ¶ Nota ſecūdo ꝙ excōmunicatio lata ɔtra
exemptū ē ipſo iure nulla licet nulla appellatio pre-
ceſſerit p exemptū. p exemptionē ergo nō ſolū exce-
ptio parat̄ exēpto imo ipſo facto eripit̄ a iuriſditōe
ſupioris. facit. c. qꝛ frater. xvj. q. j. Itē no. arg. opti-
mū ꝙ quaſi poſſeſſio iuriſditiōis iniuſte habita nō
cauſat actū validū. ⁊ ex hoc ſoluitur ar. qđ formari
poteſt ɔ iſtā lrām. nā ex quo eps erat in poſſeſſione
ſubiectionis ex pmiſſione abbatis debuit teneri ſē-
tentia excōicationis. ar. in. c. querelā. de ele. ⁊. c. cō
ſultationib⁹. j. de iu. pa. vbi tenet electio ſeu preſen
tatio facta ab eo qui ē in quaſi poſſeſſione iuris eli-
gendi vel pñtandi licet poſtmodū cōperiat̄ eū non
habere illius iuris pprietatē. Nā pōt primo rñderi
vt. ſ. dixi. ꝙ ɔriū pcedit qñ poſſeſſio eſt iuſta. ſecus
ſi illicite ⁊ mala fide queſita ſm Io. an. qđ bñ not̄. ⁊
p hoc facit qꝛ ſicut poſſeſſor male fidei in rebus cor
poralibus nō facit fruct⁹ ſuos. vt in. c. grauis. ⁊ qđ
ibi no. de reſti. ſpo. ita dicem⁹ in poſſeſſore iuriſdi-
tionis vt valide actū iuriſditionis explicare nō va-
leat. ¶ Circa hoc tñ multū inſtat h̄ Inn. Et primo
ponit opi. cōtrariā dicēdo ꝙ nūqꝫ valet actus expli
citus a poſſeſſore iuriſditionis ex q̄ caret pprietate
illius iuris. p hoc iſte tex. ſꝫ aliū intellectū. nec ob.
ɔria qꝛ loquunt̄ in pñtatione ⁊ electione que ſunt
fructus iuris pñtandi ſeu eligendi. ſed iudicare nō
ē fructus ſed poti⁹ honor ⁊ labor. l. munex. §. iudi-
dicandi. ff. de mu. ⁊ ho. nec ob. ſm eū. l. barbarius
ff. de offi. preto. ⁊. l. fi. C. ꝺ ſen. quia illa iura loquū-
tur qñ interuenit auctoritas ſuperioris licet igno-
rauerit inhabilitatē ppo ſiti in officio. ſed tandem
ipſe Inno. refert alios tenere ⁊ meli⁹ ſm eū ꝙ ſentē-
tentia valet ex quo ferēs erat bona fide i poſſeſſiōe
⁊ h̄ cōiter tenet̄ qđ bñ no. An aūt idē ſit in excōica-
tione vt ſufficiat ſola poſſeſſio ſine pprietate iuris
vide Io. an. in. c. auaricie. de elec. li. vj. Et ad iſtum
tex. rñde vt. ſ. vel vt hic no. glo. ij. ꝙ iſte abbas nō
potuit ſine cōſenſu fratrū tranſferre poſſeſſionē in
epm in ꝑiudiciū libertatis monaſterio cōpetentis.
Et no. h̄ ꝙ ſola obediētia ꝑlati exempti non ſufficit
ad transferendū poſſeſſionē ſubiectionis in epm ſ

requiritur tot⁹ cõuentus hoc etiã ſequũt doct. ſed ego tenerẽ hoc dictũ in p̃iudiciũ monaſterij dũtaxat ſed nõ in p̃iudicium pape. nã nõ abbas ꝛ ꝯuentus ſed papa poſſidet ſubiectionem in monaſterio ꝛ hec ſubiectio cũ ſit res incorporalis nõ pōt acquiri ꝑ aliũ ſine cõſenſu illius qui eũ poſſidet. vt in. l. ij C. de ſer. ꝛ aqua. vbi patet ꝙ poſſeſſio incorporalium nõ pōt queri ſine ſcia ꝛ patiẽtia poſſeſſoris. no. Inno. in. c. bone. ij. de poſtu. prela. ꝛ in. c. ꝯquerẽte. de offi. ordi. ꝛ Bar. in. l. j. ff. de aqua plu. ar. fac qḋ no. idẽ Inno. in. c. olim. de reſti. ſpo. cl. iij. ꝛ i. c. ij. de in inte. reſti. vbi dicit ꝙ ſi ſubditi alicui⁹ volũt etiã expreſſe mihi p̃ſtare obedientiã nõ debeo eam capere q̃ꝛ nõ poſſunt illi in me transferre ius in eis ꝑ aliũ poſſeſſum. facit ad predicta. c. cum dilectus. j. ti. pri. ❡ In glo. in v̾bo ratihabitione ibi vel dic ꝙ nõ eſt differentia. ꝛ h̾ opi. verior vt etiã not. in. c. cõtingit. de trãſac. dic ergo ꝙ illa clauſula ꝛ ꝓmittit habere ratũ. ꝛc. nõ apponit̃ ad amplianduꝫ ſ̾ ad cõfirmandũ vel declarandũ verba p̃cedẽtia. ꝛ h̾ tenet ſpe. in. ti. de procur. § j. in. v̾. i premiſſis. Quid autẽ ſi apponat̃ illa clauſula ꝙ ꝓcurator poſſit agere totũ id qḋ dñs agere poſſet ꝑſonaliter. dic ꝙ videt̃ data ptãs agendi ea que requirũt ſpẽale mãdatum. ꝛ ſic ampliat̃ ꝓcuratoriũ ꝑ hãc clauſulã. vt notat Archi. in. c. j. de reſcrip. li. vj. ꝛ Bar. in. l. ꝓcurator cui libera. ff. de ꝓcu. licet aliud ſenſerit Io. an. in. c. fi. de dila. ſed tene primũ vt lati⁹ dixi in. d. c. fi. ꝛ notabis iſtã glo. cuꝫ glo. d. c. cõtingit. ❡ In gl. in v̾. tueri. ibi. § eligere. dic ꝙ aut querit̃ de pluribus actionib⁹ aut plurib⁹ exceptiõib⁹. p̃mo caſu nunq̃d eligendo vnã renũciet quis relique ꝯrie. dic vt plene no. Inno. in. c. fi. de collu. detegen. ꝛ ꝑ gl. inſti. ſi quadru. pau. feci. dica. vbi glo. ſatis longa. ꝛ fac qḋ le. ꝛ no. in. c. vt quis duas. de elec. li. vj. Secũdo caſu regulariter de vna exceptione pōt ad alteraꝫ etiã cõtrariũ tranſire q̃ꝛ reus vti non ꝓhibet̃ pluribus exceptionib⁹ vt in regula nullus plurib⁹. d̾ regu. iur. li. vj. ꝛ qḋ ibi no. l. nemo. ff. de excep. niſi aliud dicat̃ in penã mendacij. ꝛ ſic loquit̃ auc. ꝯ q̃ propriã. C. de nõ nu. pecu. nã ibi negauit ſcripturã eẽ ꝓpriã ꝛ ſuccubuit. An aũt has exceptiones ꝯrias poſſit ſimul ꝓponere dicẽdũ ꝙ non ſi pure proponunt̃. ſecus videt̃ ſi diſiunctiue puta ꝓpono taleꝫ exceptionẽ. ꝛ ſi hec nõ ꝓfuerit ꝓpono talẽ. ꝛ hec eſt bona practica ad euadendũ q̃onem in glo. poſitaꝫ facit qḋ habet̃ in. c. iputari. de fi. iſtru. ſi tñ ñ vult ſimul ꝓponere audit̃ etiã poſt terminũ ad ꝓponẽdũ ꝯrium ſm hanc glo. valde no. quã doc. non improbant ꝛ tenebis eam menti vt rõne cõtrarietatis excuſet̃ ſi ſimul nõ propoſuit.

n **Nenimia.** habet plura dicta ſ̾ p̃ncipaliter pōt ſic ſũmari. Nouã religionẽ nõ licet cõſtituere ſine auctoritate romani pontificis nec in diuerſis monaſterijs pōt q̃s eẽ abbas vl̾ monach⁹. Diuidit̃. p̃mo nouã religionẽ ꝓhibet in ꝑſonis ꝛ loci. ſcḋo pluralitatẽ locoꝝ monachis ꝛ abbatib⁹ ibi illud. ❡ No. p̃mo vnã regulã ꝙ nulli ẽ licitũ inuenire nouã religionẽ nec edificare nouã domũ religioſam niſi velit accipe vnã de regulis approbatis. lꝫ ergo de iure ciuili videant̃ approbata collegia cõcernẽtia piũ vſũ ꝛ cultũ diuinũ. l. j. ff. d̾ colle. illi. tñ reſpectu religionis hodie ẽ ſtandũ huic decre. vt eni euitet̃ confuſio in eccl̃ia dei hec noua inuentio reprobat̃. nã videm⁹ ꝙ propter nouas cõſtitutiones vel inuentiones tot ſunt varietates inter monachos ſancti benedicti vt vix inuicẽ ſe recognoſcãt. ❡ Sed q̃ro nũquid ep̃s poſſit dare licẽtiã ꝯ diſpoſitionẽ hui⁹ tex. dic ꝙ nõ q̃ꝛ generaliter h̾ oib⁹ ꝓhibet̃ ꝛ iſta ẽ cõſtitutio cõcilij generalis ꝯ quã ep̃s diſpẽſare neq̃t. vt in. c. cũ dilecti. ſ̾. de ele. vñ ſicut nõ licet alicui citra papã ſanctũ de nouo canonizare. vt in. c. j. ꝛ. ij. de reli. ꝛ ve. ſan. ita nec nouã religioneꝫ inuenire. hodie ẽ quedã extrauagans. Io. xxij. q̃ incipit. ſancta mater eccl̃ia. q̃ videt̃ ipo facto excõicare iſtos q̃ adinueniũt nouã religionẽ aſſumẽdo. ſ. certũ habitũ ꝛ cõgregãdo ſe ſil̾ ꝛ recipiẽdo de nouo ad eoꝝ cõgregationẽ intrare volẽtes ꝛ facientes ſibi p̃ſidẽtẽ inter ſe. Itẽ excõicat p̃latos dãtes eis facultatẽ ſeruandi talẽ ritũ. Et aduerte ꝙ multi credũt excuſari q̃ꝛ licita agũt cõfidẽtes de ꝓpria cõſcia ſ̾ certe decipiunt̃ q̃ꝛ inuẽtio religionis nõ ꝓhibet̃ ꝙ in ſe mala ſit ſed propt̾ cõfuſiones q̃ generãt̃ in eccl̃ia dei. Itẽ q̃ꝛ nõ approbata tali religione ꝑ ſupiorem inſtituti ibidẽ vt plurimũ idiote in plurib⁹ errãt. vñ etiã ꝓpter mala q̃ poſſũt inde accidere emanauit ꝓhibitio. ſimile in iuramento. nõ eni ꝓhibet̃ q̃ꝛ in ſe ſit malũ ſ̾ ꝓpter malũ piurij qḋ ex incauta iuratione ſepe ꝑuenit. vt in. c. ꝛ ſi chriſtus. de iureiur. ❡ Oppo. contra. § iſtũ. ꝛ videt̃ ꝙ in diuerſis monaſterijs q̃s poteſt p̃ſidere vt abbas ꝛ locũ vt monach⁹ obtinere. vt in. c. j. de priuile. li. vj. vbi d̾r ꝙ ſi monach⁹ maioris monaſterij cõſtituit̃ prior in prioratu eideꝫ monaſterio ſubiecto nõ deſinit eẽ monachus maioris monaſterij ſ̾ in vtroq̃ꝫ locum obtinet. ad idẽ. c. cuꝫ ſingula. de preben. li. vj. So. contrarium procedit quãdo plura monaſteria ſũt vnita vel cõnexa. iſtḋ c. loquit̃ qñ monaſteria ſunt ſeparata penitus. ꝛ facit. c. cõſtitut⁹. ꝛ qḋ ibi no. de elec. ❡ Sed circa hoc queritur nunquid prior illi⁹ monaſterij ſubiecti ex quo nõ deſinit eẽ monach⁹ maioris monaſterij deꝫ vocari ad electionẽ p̃lati in maiori monaſterio. In no. ꝛ cõiter doc. poſt eũ dicũt ꝙ ſi priorat⁹ hꝫ electionẽ ꝓprij p̃lati ꝑ ſe vel ſaltẽ bõa diuiſa a bonis monaſterij maioris. nõ ẽ tũc vocãd⁹. alꝰ ſec⁹. qḋ not. i h̾ tñ ſtandũ ẽ cõſuetudini ſm Inno. Et cui acq̃rat iſte prior an prioratui vel monaſterio maiori. vide ꝑ Frede. cõſil̾. xxxiiij. vbi tenet ꝙ prioratui ex q̃ hꝫ diuiſam adminiſtrationẽ a monaſterio qḋ no. ꝛ vide ibi latius.

❡ De capellis monachoꝝ ꝛ alioꝝ religioſoꝝ. Rxica

❡ Supra viſũ ẽ d̾ religioſis. Itẽ de domib⁹ religioſoꝝ in genere. nũc aũt ſubijcit in ſpecie de domib⁹ religioſis ſeu capellis monachorũ. ꝛc.

Necclesijs. Ad curam mõaſterio ſubiectã nõ monachi ſ̾ ſeclares clerici p̃ſiciunt̃ ꝛ ep̃is ſubſũt. h. d. primo dictum. ſecũdo ampliat ibi. ita